

populus eius: iacob funiculus hereditatis eius. Inuenit eum in terra deserta: in loco horroris et vaste solitudinis. Circumdedit eum et docuit: et custodivit quasi pupillam oculi sui. Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos: et super eos volitans. Expandit alas suas: et assumpsit eum: atque portauit in humeris suis. Dominus solus dux eius fuit: et non erat cum eo deus alienus. Constituit eum super excelsum terrae: ut comederet fructus agrorum. Ut suggereret mel de petra: oleumque de saxo durissimo. Butirum de armento et lac de ouibus: cum adipe agnorum et arietum filiorum basan. Et hircos cum medulla tritici: et sanguinem vine biberent metacissimum. Intractatus est dilectus et recalcitrauit: intractatus impiguitus dilataratus. Dereliquit deum factorem suum: et recessit a deo salutari suo. Prouocauerunt eum in dijs alienis: et in abominationibus ad iracundiam concitauerunt. Immolauerunt demonijs et non deo: dijs quos ignorabant. Non reuerentur: venerunt: quos non coluerunt patres eorum. Deum qui te genuit dereliquisti: et oblitus es domini creatoris tui. Vidit dominus et ad iracundiam concitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui et filie. Et ait abscondam faciem meam ab eis: et considerabo nouissima eorum. Generatio enim peruersa est: infideles filij. Ipsi me prouocauerunt in eo qui non erat deus: et irritauerunt in uanitatibus suis. Et ego prouocabo eos in eo qui non est populus: et in gente stulta irritabo illos. Ignis succensus est in furore meo: et ardebit usque ad infernum nouissima. Deuorabitque terra cum genuine suo: et montium fundamenta oburent. Congregabo super eos mala: et sagittas meas completo

in eis. Consumant fame: et deuorabunt eos aues mortis amarissimo. Dent bestiarum immittam in eos: cum furore raptentium super terram atque serpentium. Foris vastabit eos gladius: et intus pauor: inueniemus sicut ac virgine latente cum homine senes. Et dixi: ubi nam sunt: cessare faciam et hominibus memoriam eorum. Sed propter iram inimicorum distuli: ne forte supbirent hostes eorum. Et dixerunt manus nostra excelsa: et non dominus fecit hoc omnia. Bonus absque consilio est et sine prudentia: uicinia sapienter et intelligenter: ac nouissima prouident. Quomodo plequebat unus mille: et duo fugarent decem milia? Nonne ideo quia deus suus vendidit eos: et dominus condidit illos? Non enim est deus noster ut deus eorum: et inimici nostri sunt iudices. De vinea sodomorum vinea eorum: et de suburbanis gomorre. Vinea eorum vinea felis: et botrus amarissimus. Sicut draconum vinum eorum: et uenenum aspidum insanabile. Nonne hec condita sunt apud me: et signata in thesauris meis? Nea est ultio et ego retribuam eis in tempore: ut labatur pes eorum. Iuxta est dies perditionis: et adesse festinant tempora. Iudicabit dominus populum suum: et in seculis suis miserebitur. Videbit quod in firmata sit manus: et clausi quoque defecerunt: residuique consumpti sunt. Et dicent ubi sunt dii eorum: in quibus habebant fiducia. De quorum uisceribus comederant adipem: et biberant uinum libaminum. Surgant et opulentur uobis: in necessitate uos protegent. Videre quod ego sum solus: et non sit alius deus propter me. Ego occidam: et ego uiuere faciam: percutiam: et ego sanabo: et non est qui de manu mea possit reuere. Leuabo ad celum manum meam: et dicam uiuo ego

in eternum. Si acuerit ut fulgur gladius meus: et accipiet iudicium manus mea. Reddam ultionem hostibus meis: et hijs qui oderunt me retribuam. Inebriabo sagittas meas sanguine: et gladius meus deuorabit carnes. De furore occisorum: et de captiuitate nudati inimicorum capitis. Laudate gentes populum eius: quia sanguine secutorum suorum uersetur. Et uindictam retribuere i hostes eorum: et propitius erit terre populi sui. Venit ergo moyses: et locutus est omnia uerba cantici huius in auribus populi: ipse et iosue filius nun. Compleuitque omnes sermones istos: loquens ad uenerunt israel: et dixit ad eos. Ponite corda uestra i omnia uerba mea: que ego testificor uobis hodie: ut mandentis ea filij uestris custodire et facere et implere uniuersa que scripta sunt i volumine legis huius: quia non in cassum precepta sunt uobis: sed ut singuli in eis uiuerent: que facientes longo tempore pleueritis i terra ad quam iordane transiit: ingredimini possidendam. Locutusque est dominus ad moysen in eadem die dicens. Ascende in montem istum abarim id est transiit: in montem uebo qui est in terra moab contra ihericho: et uide terram chanan quam ego iuravi filiis israel obremendam: et morere in monte. Que contendas iungeris populis uis: sicut mortuus est aaron frater tuus in monte hore et apostolus populis suis: quia perarati estis contra me in medio filiorum israel ad aquas contradictionis in cades deserta syn: non sanctificasti me inter filios israel. Contra uidebis eam: et non ingredieris in eam: quam ego dabo filiis israel.

Hec est benedictio xxxij.
qua benedixit moyses homo dei

filios israel ante mortem suam. Et ait. Dominus de syna uenit: et de seir ortus est nobis. Apparuit de monte pharan: et cum eo sanctorum milia. In deserta est ignea lex: dilexit populos. Omnes sancti i manu illius sunt: et qui appropinquant pedibus eius: accipient de doctrina illius. Legem precepit nobis moyses: hereditatem multitudinis iacob. Erat apud redissimum regem: congregatis principibus populi cum tribubus israel. Viuat ruben: et non moriatur: et sit paruus in numero. Hec est iude benedictio. Audi domine uocem iude: et ad populum suum introduce eum. Manus eius pugnabunt pro eo: et adiutor illius contra aduersarios eius erit. Iteui quod ait. Perfectio tua et doctrina tua a uiro sancto tuo quem probasti i temptacione: et iudicasti ad aquas contradictionis. Qui dixit patri suo et matri sue nescio uos: et fratribus suis ignoro illos: et nescierunt filios suos. Ipsi custodierunt eloquium tuum: et pactum tuum seruauerunt: iudicia tua o iacob: et legem tuam o israel. Ponent thymiam in furore tuo: et olocausta super altare tuum. Benedic domine fortitudini eius: et opera manuum illius suscipe. Percute dorsa inimicorum eius: et qui oderunt eum non confluant. Et beniamin ait. Amantissimus dominus habitabit confidenter in eo quasi in thalamo tota die morabitur: et inter humeros illius requiescet. Ioseph quoque ait. De benedictione domini terra eius: de pomis celi et rore atque abissi subiacent. De pomis fructuum solis ac lune: de vertice antiquorum montium: de pomis collium eternorum: et de feugibus terre et de plenitudine eius. Benedictio illius qui apparuit in rubo ueniat super